

บทที่ 5

สื่อสารข้อความ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้วคุณสามารถทำสิ่งต่อไปนี้คือ

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- รู้หลักการที่สำคัญ 6 ประการในการสื่อสารข่าวประเสริฐ
- รู้ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ซึ่งให้หลักการในการสื่อสารข่าวประเสริฐแก่คนในวัฒนธรรมอื่น

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“ เพื่อให้การสื่อสารความเชื่อของท่านเกิดผล โดยการที่พวกเขารับรู้สิ่งดีทุกอย่างที่อยู่ในตัวท่านในพระเยซูคริสต์ ” พิเลโมน 6 (แปลตาม King James)

คำนำ

ในบทที่ 3 คุณได้ศึกษาเกี่ยวกับสาระของข้อความแห่งข่าวประเสริฐและในบทที่ 4 คุณเรียนรู้ว่าคุณเป็นผู้ส่งสารแห่งข่าวประเสริฐ บทนี้จะมุ่งเน้นที่ขบวนการของการสื่อสารข้อความแห่งการประกาศ

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพคือ ศิลปะของการถ่ายทอดข้อความจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ด้วยวิธีที่ผู้รับไว้โดยไม่ถูกบิดเบือน สิ่งที่เราควรเอาใจใส่ที่สุดของการประกาศก็คือว่า ข่าวประเสริฐถูกแบ่งปัน ด้วยวิธีที่สามารถเข้าใจและยอมรับได้

การสื่อสารแห่งการประกาศข่าวประเสริฐ

ต่อไปนี้เป็นหลักการ 6 ประการที่สำคัญในการสื่อสารข่าวประเสริฐ
การสื่อสารข่าวประเสริฐต้อง

รวมปัจจัยของมนุษย์และของสวรรค์

การสื่อสารข่าวประเสริฐนั้นแตกต่างจากการสื่อสารชนิดอื่น เพราะว่าพระวาระของพระเจ้า พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์มีส่วนร่วมในขบวนการนี้

การแบ่งปันข่าวประเสริฐไม่ใช่เพียงแค่พูดหรือคุยกับผู้อื่น แต่เป็นการสื่อสารของสวรรค์ซึ่งทำได้โดยแหล่งที่มาฝ่ายวิญญาณที่ทรงอำนาจซึ่งกระทำกิจเพื่อให้ผู้รับข้อความมีความมั่นใจและรู้สำนึกผิด

เป็นคนทุกชนิด

การสื่อสารข่าวประเสริฐจะต้องทำกับคนทุกชั้นไม่ว่ารวยหรือยากจน มีการศึกษาหรือไร้การศึกษา อารยชนหรืออนารยชน

เปาโลยืนยันสิ่งนี้เมื่อเขากล่าวว่า

“ข้าพเจ้าเป็นหนี้ทั้งพวกอารยชนและพวกอนารยชนด้วย เป็นหนี้ทั้งนักปราชญ์และคนเขลาด้วย” โรม 1:14

เมื่อเขาพูดว่าเขาเป็น “หนี้” เขาหมายความว่าเช่นนั้น เพราะว่าเขาได้รับข่าวประเสริฐซึ่งเขาเป็นหนี้ต่อผู้อื่นที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐเหล่านั้น เขาารู้สึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อทุกคนทุกแห่งหน ไม่มีการแบ่งชั้นในความคิดของเปาโล ทุกคนต้องการข่าวประเสริฐ ไม่มีใครที่ยากจนเกินไปหรือรวยเกินไป เศรษฐกิจเกินไปหรือไร้ศาสนาเกินไป ใกล้เคียงเกินไปหรือไกลเกินไป

คุณต้องไม่ลำเอียงในการสื่อสารข่าวประเสริฐ ถ้าคุณแสดงความลำเอียง คุณกำลังทำบาป (ยากอบ 2: 1-4)

ให้สมดุลงันทั้งกับกลุ่มคนและแต่ละคน

ผู้เชื่อส่วนมากมักโน้มเอียงไปในทางที่ชอบประกาศกับหมู่ชน ศิษยาภิบาลใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่ธรรมาส์ต่อหน้าคนหมู่มาก คนแต่ละคนถูกกลืนเข้าไปในฝูงชน สิ่งนี้เป็นความจริงโดยเฉพาะในวัฒนธรรมหลายแห่งซึ่งการสื่อสารมวลชนทำโดยสื่อ เช่น โทรทัศน์และวิทยุ

ไม่มีสิ่งใดมาแทนที่การติดต่อส่วนบุคคลได้ เปาโลมักจะรับใช้ต่อคนกลุ่มใหญ่แต่เขาบรรยายถึงการรับใช้ต่อชาวเธสะโลนิกาว่าเป็นเหมือน “แม่ที่กำลังเลี้ยงดูบุตร” และเหมือนพ่อกับลูกของตนเอง (เธสะโลนิกา 2:7,11) เขาให้ความพยายามระหว่างกลุ่มและแต่ละบุคคลสมดุลงัน (หมายถึงว่ารับใช้ต่อกลุ่มและแต่ละคนเท่าๆกัน - ผู้แปล)

พระเยซูทรงประกาศแก่ฝูงชน แต่พระองค์ก็ได้ทรงแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่คนแต่ละคนด้วยเช่นหญิงสะมาเรีย นิโคเดมัส ศักเคียส และคนอื่น ๆ

เข้าใจภายในเนื้อหาของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมที่ต่างกันมีวิธีต่างกันในการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งเป็นจริงในสมัยของพระคัมภีร์ด้วย ตัวอย่างเช่น ลิสตราเป็นเมืองคนต่างด้าวที่อยู่ห่างไกล เอเธนส์เป็นเมืองแห่งอารยธรรมชั้นสูงและนำข่าวประเสริฐเข้าไปถึงได้ยาก มีเรียได้รับพระวจนะของพระเจ้าอย่างยินดี เขากำลังแสวงหาความจริง

ความแตกต่างหลายประการของวัฒนธรรม ภาษา การเมือง การศึกษาและเชื้อชาติเป็นสิ่งที่ท้าทาย แต่เราก็เอาชนะได้และเสนอข่าวประเสริฐด้วยวิธีที่เขายอมรับได้ การที่จะเข้าใจวัฒนธรรมอื่นนั้นคุณต้องมีความเต็มใจที่จะตัดแปลงความคิดและความประพฤติของคุณให้เข้ากับเขาได้

แน่นอน คุณต้องไม่เปลี่ยนแปลงความคิดหรือการกระทำให้ตรงข้ามกับมาตรฐานที่เขียนไว้ในพระวจนะของพระเจ้า แต่คุณอาจเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีอื่นซึ่งจะช่วยให้คุณสื่อสารข่าวประเสริฐได้ง่ายขึ้น

ข่าวประเสริฐต้องถูกนำเสนอด้วยวิธีที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ศัพท์ที่ใช้ภาษา และวิธีการนำเสนอต้องดัดแปลงเพื่อให้ข่าวประเสริฐเป็นที่เข้าใจได้ เปาโลรู้ข้อนี้ดีและนำไปปฏิบัติด้วย (กิจการ 21:37-40, 22:2)

กิจการ 26:18 ให้รูปแบบสำหรับการสื่อสารข่าวประเสริฐให้ได้ผลแก่คนในวัฒนธรรมอื่นๆ พระเจ้าส่งเปาโลไปหาคนต่างชาติ.....

“เพื่อจะให้เจ้าเบิกตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความบาปผิดของเขา และให้ได้รับที่ซึ่งจะได้ด้วยกันกับคนทั้งหลาย ซึ่งถูกชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้วโดยความเชื่อในเรา” กิจการ 26:18

ข่าวประเสริฐต้องนำเสนอด้วยวิธีที่จะทำให้

1. เปิดตาของคน
2. เขาอาจหันกลับจากความมืดฝ่ายวิญญาณมาสู่ความสว่าง
3. เขาอาจหันกลับจากอำนาจของซาตานมาหาพระเจ้า

4. เขาอาจได้รับการอภัยจากบาปทางความรอด
 5. เขาอาจได้รับมรดกฝ่ายวิญญาณทางการชำระให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ
- วัฒนธรรมซึ่งบุคคลได้รับการเลี้ยงดูมา หล่อหลอมเขาใน 5 แง่มุมคือ
- ภาษาของเขา เขาแสดงออกและรับการสื่อสารและความคิดจากผู้อื่นอย่างไร
- ทัศนคติของเขาเกี่ยวกับโลก เขามองและเข้าใจโลกอย่างไร
- ความเชื่อของเขา ศาสนา ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ วิธีการคิด ขบวนการของความคิด
- คุณค่าของเขา คุณค่าดีหรือความสำคัญที่เขาให้แก่สิ่งต่างๆ
- ความประพฤติของเขา เขาปฏิบัติตัวอย่างไร ความประพฤติในสังคมและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับ

คุณจะได้สังเกตเห็นจากตารางต่อไปนี้ว่า กิจการ 26:18 กล่าวถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วคือ

เปิดตาเขา	{	ภาษา : รับและเข้าใจข้อความซึ่งสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
		ทัศนคติต่อโลก : สื่อสารทัศนคติของพระคัมภีร์ที่มีต่อโลก
		ความเชื่อ : ข้อความของความเชื่อ ข่าวประเสริฐของอาณาจักรเปลี่ยนแปลง
		ความเชื่อของเขา คุณค่าที่เขาให้แก่สิ่งต่างๆเปลี่ยนแปลงไป

เพื่อให้เขาอาจหันมา	}	ความประพฤติเปลี่ยนไป
และยอมรับข่าวประเสริฐ		

ให้นอกเหนือจากคำพูด

คำพูดเป็นพื้นฐานของการสื่อสาร โดยทางพระวจนะที่เขียนไว้ พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยน้ำพระทัยต่อมนุษยชาติ แต่ถ้าคุณจะทำตามแบบอย่างของผู้นำในพันธสัญญาใหม่ คุณต้องทำนอกเหนือไปจากการใช้คำพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวัฒนธรรมที่มีความโน้มเอียงไปทางประสบการณ์

เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ให้คุณมีประสบการณ์กับความจริงแห่งข่าวประเสริฐ ไม่ใช่เพียงแค่ฟังเท่านั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ขณะที่ท่านออกไป จงรักษาคนเจ็บป่วยและขับผีออก” การสื่อสารข่าวประเสริฐเป็นยิ่งกว่าการเสนอด้วยคำพูด คือ เป็นการสำแดงของฤทธิ์อำนาจ

ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคุณ

เปาโลบอกฟีเลโมนให้มีชีวิตอยู่

“เพื่อให้การสื่อสารความเชื่อของท่านเกิดผลโดยการที่พวกเขารับรู้สิ่งดีทุกอย่างซึ่งอยู่ในตัวท่าน

ในพระเยซูคริสต์”

ฟีเลโมน 6 (แปลตาม King James)

เปาโลหนุนใจให้พิเลโมนสื่อสารความเชื่อของเขาด้วยคุณลักษณะและความประพฤตินี้ของคริสเตียน ซึ่งสะท้อนพระเยซูออกสู่ผู้อื่น

ถ้อยคำจำนวนใดก็ตามก็ไม่อาจทำให้คนมองข้ามความหน้าซื่อใจคดได้ และเพียงแต่ถ้อยคำเท่านั้น ก็จะไม่เอาชนะอำนาจของตัวอย่างที่ดีซึ่งจะทำให้สำเร็จได้ การสื่อสารข่าวประเสริฐจะต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคุณจึงจะเกิดผล

ชื่อ.....

บททดสอบตัวเอง บทที่ 5

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. จงบอกหลักการสำคัญ 6 ประการในการสื่อสารข่าวประเสริฐ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ข้อใดที่ให้รูปแบบของการสื่อสารข่าวประเสริฐแก่คนในวัฒนธรรมอื่น

.....
.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 5

1. “เพื่อให้การสื่อสารความเชื่อของท่านเกิดผลโดยการที่พวกเขารับรู้สิ่งดีทุกอย่างซึ่งอยู่ในตัวท่านในพระเยซูคริสต์” ฟิลิโมน 6
2. การสื่อสารข่าวประเสริฐต้องเป็นดังนี้
 - รวมปัจจัยทั้งของมนุษย์และของสวรรค์
 - เป็นคนทุกชนิด
 - ให้สมดุลงันทั้งกับกลุ่มคนและแต่ละคน
 - เข้าใจในเนื้อหาของวัฒนธรรม
 - ให้นอกเหนือจากคำพูด
 - ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคุณดูหน้า 45-48
3. “เพื่อให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมา ถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความบาปผิดของเขา และให้ได้รับที่ซึ่งจะได้ด้วยกันกับคนทั้งหลาย ซึ่งถูกชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้วโดยความเชื่อในเรา” กิจการ 26:18 หน้า 46

เพื่อการศึกษาด້วยตนเองต่อไป

1. ส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่ดีคือ การเป็นผู้ฟังที่ดี ต่อไปนี้เป็นหลักฐานบางประการของการฟัง
 - (1) ให้ตัวคุณเองอย่างเต็มที่ต่อการฟังสิ่งที่ผู้อื่นกำลังพูด การฟังไม่ใช่ขัดคอ หมายถึงการควบคุมความต้องการจะพูดของคุณ
 - (2) ให้ความสำคัญต่อเวลาขณะที่เขากำลังพูด คุณอาจคิดว่าคุณมี “คำตอบ” แต่จงคอยจนกระทั่งคุณแน่ใจว่าเขาถามอะไร
 - (3) จงแน่ใจว่าคุณเข้าใจชัดเจนว่าผู้พูดว่าผู้พูดหมายถึงอะไร ถ้าคุณไม่เข้าใจ จงถาม
 - (4) คำถามเป็นสิ่งสำคัญในขบวนการฟัง จะช่วยทำให้สิ่งที่เขาพูดนั้นชัดเจนขึ้น
 - (5) สังเกตการสื่อสารแบบที่ไม่ได้ใช้คำพูด จงไวต่อการแสดงสีหน้าและกิริยาอาการ ไม่ใช่แต่คำพูดเท่านั้น คนเราอาจพูดสิ่งหนึ่งแต่การแสดงออกทางสีหน้าและการกระทำเปิดเผยให้รู้จักสิ่งหนึ่ง
2. คำเทศนาของเปาโลเปลี่ยนแปลงไปตามเชื้อชาติและประเทศ จงเปรียบเทียบคำเทศนาในธรรมศาลาที่เมืองอันติโอกในกิจการ 13 กับคำเทศนาที่มีแก่ชาวเอเธนส์ ในกิจการ 17
3. พระเยซูทรงเป็นผู้สื่อสารที่ดี
 1. พระองค์ทรงมีความรู้ภูมิหลังทั้งทางประวัติศาสตร์และพระคัมภีร์ : มัทธิว 12:38-42
 2. พระองค์ทรงใช้วัตถุและรูปภาพซึ่งคนคุ้นเคย : ลูกา 21:29-32, มาระโก 4:21-34
 3. พระองค์ทรงใช้คำพูดง่ายๆ เช่น แสงสว่าง ขนมปัง(อาหาร) ผู้เลี้ยงแกะที่ดีและเถาองุ่น : ยอห์น 6:35; 8:12; 15:1
 4. พระองค์ไม่ได้ประทานแต่คำตอบ แต่ทรงเสนอคำสอนเป็นคำอุปมาและคำถาม
 5. พระองค์ทรงใช้อารมณ์ขัน ตัวอย่างเช่น เปรียบเทียบฝูงที่อยู่ในตาของพี่น้องกับท่อนไม้ในตาของท่าน : มัทธิว 7:3-5
 6. พระองค์ทรงใช้เหตุผล : มัทธิว 12:1-32